

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia2011 r.

**w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed
sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej
udzielonej przez doradcę podatkowego z urzędu**

Na podstawie art. 41a ust. 2 oraz art. 41b ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wynagrodzenie za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami stanowiące podstawę do zasądzenia przez sąd kosztów zastępstwa prawnego, zwane dalej „wynagrodzeniem doradcy podatkowego”, oraz szczegółowe zasady ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu.

§ 2. 1. Zasądzając wynagrodzenie doradcy podatkowego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy doradcy podatkowego, a także charakter sprawy i wkład pracy doradcy podatkowego w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

2. Podstawę zasądzenia wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, stanowią kwoty określone w § 3. Wynagrodzenie to nie może być wyższe niż sześciokrotna kwota określona w § 3 ani nie może przekraczać wartości przedmiotu sprawy.

3. W sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu, opłatę, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tej opłacie.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 130, poz. 829 i Nr 180, poz. 1112, z 2009 r. Nr 166, poz. 1317 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 122, poz. 826.

§ 3. 1. Kwota wynagrodzenia doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądem administracyjnym wynosi w pierwszej instancji:

- 1) w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia jest należność pieniężna, przy wartości przedmiotu sprawy:
 - a) do 500 zł – 60 zł,
 - b) powyżej 500 zł do 1 500 zł – 180 zł,
 - c) powyżej 1 500 zł do 5 000 zł – 600 zł,
 - d) powyżej 5 000 zł do 10 000 zł – 1 200 zł,
 - e) powyżej 10 000 zł do 50 000 zł – 2 400 zł,
 - f) powyżej 50 000 zł do 200 000 zł – 3 600 zł,
 - g) powyżej 200 000 zł – 7 200 zł;
- 2) w pozostałych sprawach – 240 zł.

2. Wynagrodzenie doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądem administracyjnym wynosi w drugiej instancji:

- 1) za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej oraz udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym – 75 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli w drugiej instancji nie prowadził sprawy ten sam doradca podatkowy – 100 % tej kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;
- 2) za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej albo za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej – 50 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli w drugiej instancji nie prowadził sprawy ten sam doradca podatkowy – 75 % tej kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;
- 3) za udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym – 50 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli w drugiej instancji nie prowadził sprawy ten sam doradca podatkowy, nie sporządził i nie wniósł kasacji – 75 % tej kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;
- 4) w postępowaniu zażaleniowym – 120 zł.

§ 4. 1. Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu ponoszone przez Skarb Państwa obejmują:

- 1) opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 % kwot wynagrodzenia, o których mowa w § 3, oraz
- 2) niezbędne, udokumentowane wydatki doradcy podatkowego.

2. Wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej powinien zawierać oświadczenie, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części.

3. W sprawie, w której kosztami postępowania został obciążony przeciwnik strony korzystającej z pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu, koszty, o których mowa w ust. 1, sąd przyznaje po wykazaniu bezskuteczności ich egzekucji.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia²⁾.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

²⁾ rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 grudnia 2003 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego z urzędu (Dz. U. Nr 21, poz. 2075), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 122, poz. 826).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości stanowi realizację delegacji ustawowej, zawartej w art. 41a ust. 2 oraz art. 41b ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz.443 z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 7 sierpnia 2010 r.

Przepis art. 1 pkt 22 ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 122, poz. 826) zmienił dotychczasową treść art. 41a ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym.

W art. 41a ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym zmieniono upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości do określenia, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych, wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w ten sposób, że rozszerzono zakres spraw, w których będzie miało zastosowanie niniejsze rozporządzenie. Projektowane rozporządzenie nie tylko będzie odnosiło się, jak dotychczas do sądowej kontroli decyzji, ale również do postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach obowiązków podatkowych oraz dodatkowo celnych i w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami.

Natomiast brzmienie art. 41b ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym na podstawie którego również zostanie wydany projektowany akt wykonawczy nie uległo zmianie.

W § 2 ust. 1 projektu wprowadzono nowe rozwiązanie, w następstwie którego sąd zasądzając wynagrodzenie za wykonane przez doradcę podatkowego czynności z tytułu zastępstwa prawnego będzie zobowiązany wziąć pod uwagę niezbędny nakład jego pracy, a także charakter sprawy i wkład pracy doradcy podatkowego w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i rozstrzygnięcia.

Zgodnie z § 2 ust. 2 projektu podstawę zasądzenia wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, stanowią kwoty określone w § 3. Przy czym wynagrodzenie to nie może być wyższe niż sześciokrotna kwota, ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy.

W § 2 ust. 3 projektu przewiduje się, iż w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu opłatę, o której mowa § 4 ust. 1 pkt 1, sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego

rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tej opłacie.

Projekt rozporządzenia wprowadził zatem zasadę podwyższenia przez sąd wynagrodzenia o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług za wykonane przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu czynności w postępowaniach przed sądami administracyjnymi.

Uregulowanie wymienionej kwestii oraz wprowadzenie nowych zasad ustalania wynagrodzeń wskazanych w § 2 ust. 1 i 2 projektu wynika z potrzeby dostosowania rozwiązań odnoszących się do doradców podatkowych z przepisami obowiązującymi w tym zakresie wobec adwokatów i radców prawnych.

Wymienione sytuacje odnoszące się do adwokatów i radców prawnych zostały uregulowane w § 2 rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.:

- 1) w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348, z późn. zm.);
- 2) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, z późn. zm.).

Zgodnie ze wskazanymi przepisami sąd przy ustaleniu wynagrodzenia adwokata i radcy prawnego bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy, a także charakter sprawy i wkład pracy w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Jednocześnie sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług wynagrodzenie przysługującego adwokatowi lub radcy prawnemu ustanowionym z urzędu.

Nie znajduje zatem uzasadnienia zachowanie odmiennej regulacji wobec doradców podatkowych zwłaszcza, że zgodnie z art. 3 pkt 2 stawy o doradztwie podatkowym - adwokaci i radcowie prawni mogą wykonywać czynności z zakresu doradztwa podatkowego.

W § 3 ust. 1 pkt 1 projektu, jak dotychczas utrzymano zasadę ryczałtowego wynagrodzenia doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądem administracyjnym w pierwszej instancji, uzależniając jego wysokość od wartości przedmiotu sprawy.

Pozostawiono w wymienionym uregulowaniu 7 grup postępowań, w których należność pieniężna przysługująca doradcy podatkowemu została uzależniona od wartości przedmiotu sprawy i wyniesie w sprawach:

- do 500 zł - 60 zł,
- powyżej 500 zł do 1.500 zł - 180 zł,
- powyżej 1.500 zł do 5.000 zł - 600 zł,
- powyżej 5.000 zł do 10.000 zł - 1.200 zł,
- powyżej 10.000 zł do 50.000 zł - 2.400 zł,
- powyżej 50.000 zł do 200.000 zł - 3.600 zł,
- powyżej 200.000 zł - 7.200 zł.

Natomiast w pozostałych sprawach nie wymienionych powyżej, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 2 projektu wyniesie - 240 zł.

Wskazane uregulowanie jest zbieżne z rozwiązaniami przyjętymi w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W § 3 ust. 2 projektu uregulowano wynagrodzenie doradcy podatkowego w postępowaniu administracyjnym w drugiej instancji, które zaprojektowano analogicznie, jak w dotychczas obowiązującym § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 grudnia 2003 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielanej przez doradcę podatkowego z urzędu.

W związku z powyższym:

- 1) za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej oraz udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym - 75 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli w drugiej instancji nie prowadził sprawy ten sam doradca podatkowy - 100 % tej kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;
- 2) za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej albo za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej - 50 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli nie prowadził sprawy ten sam doradca podatkowy w drugiej instancji - 75 % kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;

- 3) za udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym - 50 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli nie prowadził sprawy w drugiej instancji ten sam doradca podatkowy, nie sporządził i nie wniósł kasacji - 75 % tej kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;
- 4) w postępowaniu zażaleniowym - 120 zł.

W § 4 ust. 1 projektu wprowadzono uregulowanie, że koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu ponoszone przez Skarb Państwa obejmują:

- 1) opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 % kwot wynagrodzenia, o których mowa w § 3, oraz
- 2) niezbędne, udokumentowane wydatki doradcy podatkowego.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ogłoszenia. Powyższe znajduje uzasadnienie w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95), który stanowi, że w uzasadnionych przypadkach, jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości regulujące kwestie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, traci moc z dniem 8 lutego 2011 r., a zatem aby nie naruszyć zasad demokratycznego państwa prawnego i uniknąć powstania luki w systemie prawa, zasadne było zrezygnowanie z okresu *vacatio legis*.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

W celu spełnienia wymogów, o których mowa w § 11 ust. 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został skierowany do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

W trakcie prac legislacyjnych nad projektem rozporządzenia do Ministerstwa Sprawiedliwości nie wpłynęło żadne zgłoszenie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) od podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem przedmiotowego rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie

Projekt rozporządzenia będzie oddziaływał na doradców podatkowych występujących jako pełnomocnicy stron w postępowaniach przed sądami administracyjnymi. Jednocześnie projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać także na sądy administracyjne w ten sposób, iż będą zobowiązane do naliczania wynagrodzenia doradcy podatkowego ustanowionego z urzędu w wysokości uwzględniającej stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został przekazany do zaopiniowania: Krajowej Radzie Sądownictwa, Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu, wojewódzkim sądom administracyjnym, Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, Naczelnej Radzie Adwokackiej i Krajowej Radzie Radców Prawnych. Przedstawiciele Krajowej Rady Doradców Podatkowych nie ustosunkowali się do pisma Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 2010 r., przy którym przekazano projekt przedmiotowego rozporządzenia. Uwagi do projektu rozporządzenia zostały zgłoszone przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Krajową Radę Sądownictwa, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Gliwicach, Poznaniu i Rzeszowie.

Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego zaproponował dodanie w § 3 ust. 3 cytowanego projektu po zwrocie: „z pomocy” wyrazu: „prawnej” oraz rozdzielenie sformułowania: „bezskuteczności egzekucji” przyimkiem -„ich”. Wymienione uwagi zostały

uwzględnione. Przepis art. 41b ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym formułując zasadę, że koszty pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego z urzędu ponosi Skarb Państwa - sformułowanie: „pomocy” uzupełnia wyrazem: „prawnej” precyzując jej rodzaj. Natomiast wprowadzenie po wyrazie: „bezskuteczności” wyrazu: „ich” doprecyzuje wskazany zapis, który ponadto będzie zbieżny z podobnymi uregulowaniami: § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz tożsamym § 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Uwzględniono również uwagę dotyczącą skreślenia, jako zbędnego, § 4 projektu, który przewidywał, że podstawę zasądzenia przez sąd kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej przez doradcę podatkowego ustanowionego przez sąd z urzędu, w sprawach prowadzonych w dniu wejścia w życie rozporządzenia stanowią stawki w wysokości wyliczonej z uwzględnieniem zasady określonej w tym rozporządzeniu. Wymieniona propozycja regulacji zawarta w przepisie przejściowym, na co zwrócił Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, jest zbędna, wobec treści art. 250 w związku z art. 205 § 3 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz z uwagi na to, że z chwilą wejścia w życie projektowanego rozporządzenia straci moc obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości - z dnia 2 grudnia 2003 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego z urzędu (Dz. U. Nr 21, poz. 2075). W tej sytuacji znajdzie zastosowanie tzw. zasada działania nowego prawa, czyli zaczną obowiązywać przepisy nowego rozporządzenia.

Nie uwzględniono uwagi Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu dotyczącej dodania do § 2 ust. 2 pkt 1 i 2 projektu, po słowach: „skargi kasacyjnej” zwrotu: „lub odpowiedzi na skargę kasacyjną”. Uregulowanie wskazanej kwestii jest zbędne skoro strona, która nie wnosi skargi kasacyjnej, otrzyma zwrot kosztów postępowania kasacyjnego w trybie art. 204 w zw. z art. 205 § 1, 2 i 4 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Jako zasadne uznano propozycje Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie dotyczące korekty § 2 ust. 2 projektu rozporządzenia w zakresie ujednoczenia nazewnictwa przyjętego w tym przepisie oraz dodania w § 3 ust. 4 po wyrazie: „z urzędu” przecinka.

Nie uwzględniono uwagi Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach o potrzebie zaniechania uregulowania w § 3 ust. 3 projektu rozporządzenia kwestii kosztów postępowania, którymi został obciążony przeciwnik strony korzystającej z pomocy udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu, w sytuacji bezskuteczności egzekucji.

Natomiast uwzględniono propozycję Krajowej Rady Sądownictwa dotyczącą wprowadzenia do projektu rozporządzenia przepisu, który ujednoczyłby zasady ustalania wynagrodzenia za podejmowane przed sądami administracyjnymi czynności przez ustanowionego z urzędu doradcę podatkowego, wobec tożsamyh zasad uregulowanych § 2 ust. 1 i 2 rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości: z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - odnoszących się do adwokatów i radców prawnych. Należy zgodzić się ze stanowiskiem Krajowej Rady Sądownictwa, bowiem zgodnie z art. 3 pkt 2 stawy o doradztwie podatkowym - adwokaci i radcowie prawni mogą wykonywać czynności z zakresu doradztwa podatkowego. Wprowadzenie zatem do projektu powyższej propozycji umożliwi sądowi administracyjnemu ustalanie wynagrodzenia dla doradców podatkowych nie tylko w oparciu o stawki wskazane w § 3 projektu, ale również o dodatkowe kryteria, tj. nakład pracy, charakter sprawy oraz wkład pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i rozstrzygnięcia.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

Weście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Nadmienić należy, że zaproponowane w projekcie podwyższenie opłaty, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 przez sąd o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług za czynności nie będzie miało

wpływu na finanse publiczne z uwagi na przewidywaną nieznaczną liczbę spraw prowadzonych z udziałem doradców podatkowych wyznaczonych z urzędu.

W 2008 r. Krajowa Rada Doradców Podatkowych wyznaczyła 122 doradców podatkowych świadczących pomoc prawną z urzędu w sprawach toczących się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym. Natomiast w 2009 r. wyznaczyła 81 doradców podatkowych działających z urzędu.

Z danych statystycznych wynika, że Skarb Państwa w 2009 r. na zapewnienie kosztów związanych z nieopłaconą pomocą prawną udzieloną z urzędu przez doradców podatkowych w sądownictwie administracyjnym poniósł wydatki w kwocie 98. 130,16 zł. Należy zatem przypuszczać, że w 2010 r. Skarb Państwa poniósł zbliżone wydatki na koszty doradców podatkowych działających z urzędu, jak w roku 2009. Nadmienić trzeba, że w I kwartale 2010 r. wydatki te wyniosły 16.859,20 zł. Dysponując wymienionymi danymi należy przyjąć, że wysokość wynagrodzeń wypłacanych doradcom podatkowym świadczącym pomoc prawną z urzędu na podstawie projektowanego przepisu § 2 ust. 3, ulegnie zwiększeniu o wartość podatku od towarów i usług i szacunkowo wyniesie - 21. 600,00 zł. W związku z tym, że projekt rozporządzenia dotyczy doradców podatkowych wejście w życie powyższej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa w części: 15 - *Sądy Powszechne*, natomiast wymieniona kwota spowoduje wzrost wydatków budżetu państwa w części 05 *Naczelny Sąd Administracyjny*.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw .

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.